

ת"פ 60256/11/21 - מדינת ישראל נגד מוריס אדרי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 60256-11-21 מדינת ישראל נ' אדרי(עציר)

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשמים	מוריס אדרי (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 15.11.21, סמוך לשעה 10:30 הגיע הנאשם ברכב מסוג שבורלט מ.ר. 6472159, הנמצא בבעלותו לסניף דואר ישראל בעיר נהריה. זמן קצר לאחר מכן, יצא א' יליד 1951 (להלן: "**המתלונן**"), כשהוא עונד על צווארו שרשרת זהב עם תליון גדול ובו חרוטה תמונת אימו המנוחה.

הנאשם ניגש אל המתלונן, הכה בחזהו ותלש את השרשרת מצווארו. לאחר מכן, איים הנאשם על המתלונן באומרו "אם לא תלך מפה אני אוציא עליך סכין ואהרוג אותך". מפאת פחדו מהנאשם, המתלונן עזב את המקום.

טיעוני המדינה לעניין העונש:

3. המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין שנתיים וחצי עד 5 שנות מאסר.

4. המאשימה הגישה הרש"פ של הנאשם וחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה במסגרת ההליך. נטען כי הנאשם יליד 1961, לחובתו 26 הרשעות קודמות בעבירות אלימות רבות אשר ריצה בעברו 7 מאסרים, חלקם ממושכים.

5. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם רכושו וביטחונו האישי של המתלונן וביטחון הציבור.

6. נטען כי האירוע התרחש במקום ציבורי ובוצע כנגד המתלונן, אשר לא היה צפוי שיתנגד. נטען כי האירוע היה טראומטי לכל אדם ועל אחת כמה וכמה לאדם קשיש שאינו יכול להתנגד והדבר פוגע בביטחונו האישי, באמון שלו באחרים ובשגרת חייו. המאשימה הפנתה לפסיקה, ע"פ 3307/08 **מדינת ישראל נ' מנסור טועמי** (4.3.09) וכן לע"פ 4324/14 **אדיב מזהר נ' מדינת ישראל** (16.2.15). בעבירות השוד, ובמיוחד כשעבירות אלו מופנות כנגד

עמוד 1

קשישים, נקבע כי הינן רעה חולה שחובה על בתי המשפט לעקור מהשורש.

7. נטען כי לנאשם הייתה יכולת להבין ולהימנע ממעשיו וכן להעדר קרבתו לסייג האחריות הפלילית, כאשר בעניין זה הפנתה המאשימה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה ממנה עולה שהנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

8. נטען כי במקרה דנן אין קרבה לסייג פלילית, שכן הנאשם צורך סמים וחומרים פסיכו אקטיביים מגיל 14 ולו רקע פסיכיאטרי בשל השימוש שלו בסמים ועל כן לא מדובר במחלה נפשית. עוד נטען כי מחוות הדעת עולה כי התנהגותו בולטת כמניפולטיבית ומתוכננת להציג את עצמו כחולה נפש לצורך רווח משני. עוד עלה שהנאשם התנהל בצורה תוקפנית ואנטי סוציאלית כלפי מטופלים אחרים כאשר הוא מסכן אותם.

9. לגבי הפסיקה שהוגשה אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 5881/14 **עמנואל ביארי נ' מדינת ישראל** (26.7.15), שם הורשע הנאשם בעבירה של שוד ובית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי לא נפל פגם בגזר הדין או במתחם הענישה שנקבע, דהיינו מתחם ענישה שנע בין שנה - 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעבירה חמורה ובעיקר כשהיא מכוונת כלפי קשישים ולכן הותיר את עונשו של המערער על כנו.

- ע"פ 2257/13 **ולדימיר חייפץ נ' מדינת ישראל** (24.4.14), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת שוד שבוצעה כלפי קשישה. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל וזאת בין היתר על בסיס עברו הפלילי אשר כלל 5 הרשעות בעבירות אלימות, איומים ורכוש ועוד בהתבסס על תסקיר שירות המבחן שקבע כי שיקומו לא צלח. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם ולא להפחית מעונשו של הנאשם בשל חומרת העבירה.

- ע"פ 1044/13 **ענאן זידאן נ' מדינת ישראל** (29.10.13), שם הורשע הנאשם בעבירות של שוד והפרת חובה חוקית וזוכה מאישום של ניסיון לשידול בשוד. נגזרו עליו 48 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי לא נפל פגם בקביעתו של בית המשפט המחוזי. הוער על חומרת העבירה כשהיא מופנית אל קשישים גם כאשר עסקין באלימות קלה יחסית.

- ע"פ 7939/13 **מדינת ישראל נ' טל הבטמו טרקין** (20.5.14), שם דובר על חומרת מעשי שוד המכוונים כלפי הולכי רגל תמימים ובעיקר כאשר מדובר בקורבנות הנתפסים בעיני העבריינים כחלשים יותר, כגון קשישים. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון שוד, איומים והחזקת סכין שלא למטרה כשרה ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קלות העונש וטענה כי העונש שנגזר אינו משקף במידה הראויה את מידת אשמו. הערעור התקבל בהסתמך על חומרת העבירה ועברו המכביד של הנאשם. לצד זאת נזקף לקולא את מצבו הנפשי ונסיבותיו האישיות הקשות והושת בסופו של דבר עונש של 36 חודשי מאסר בפועל במקום 24 חודשי מאסר בפועל.

10. נטען כי מדובר בנאשם שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה מאוד כלפי הציבור, הן על רקע עברו הפלילי, הן על רקע מעשיו שבאים לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן והן מרקע ההתמכרות שלו לחומרים. עוד נטען כי אין כל הליך טיפולי או שיקומי באופק וכי ההגנה אף ביקשה להפנותו לתסקיר מטעם שירות המבחן.

11. בסופו של דבר, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם לאור נטילת האחריות, גילו, והעובדה כי קיים רקע פסיכיאטרי מסוים, ברף הבינוני של המתחם יחד עם מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלונן.

טיעוני ההגנה

12. נטען כי הפסיקה שהגישה המדינה היא חמורה יותר מהמקרה דנן ואינה רלוונטית. נטען כי חלק מהמתלוננים במקרים שאוזכרו נחבלו קשות ונגרמו להם בעיות רפואיות קשות.

13. נטען כי מדובר באירוע רגעי, לא מתוכנן שנמצא ברף הנמוך של עבירות השוד.

14. אוזכרה הפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 772/13 **איבראיהם יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.14), שם הגיע בית המשפט למסקנה, כי מתחם הענישה (3 - 6 שנות מאסר בפועל) ועונשו של הנאשם, 4 שנות מאסר בפועל, אשר נקבע בגזר הדין אינו תואם את נסיבות ביצוע העבירה, אינו מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת, וקביעתו לא נעשתה תוך יישום מלוא הוראות תיקון 113 לחוק. נקבע כי השוד היה ספונטאני ושמעשה האלימות כלפי הקשישה לא נעשה תוך כדי נטילת הרכוש שנגנב, אלא לאחר הנטילה, כאשר המערער חשש שייתפס. בית המשפט העליון קיצר את עונשו של הנאשם והשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 3883-05-16 **מדינת ישראל נ' פודבורוטניקוב** (10.7.16), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של שוד לאחר שנטל מצווארו של המתלונן שרשרת זהב. נקבע מתחם עונש ראוי שנע בין 6 - 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 10159-04-18 **מדינת ישראל נ' מחמוד שלודי** (25.2.20), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של שוד לאחר שנטל הנאשם מהמתלונן את טלפון הנייד שלו והכה אותו. בית המשפט קבע מתחם העונש שנע בין 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- ת"פ 10159-04-18 **מדינת ישראל נ' מתן אזולאי** (20.3.16), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, ובשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בים 6 חודשי מאסר - שנתיים מאסר בפועל וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל.

15. לאור הפסיקה שהוגשה, עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

16. לגבי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי מדובר בנאשם יליד 1961, גרוש פעמיים ואב לשתי בנות אשר הודה בפתח המשפט וחסך זמן יקר. לגבי עברו הפלילי נטען כי אמנם לנאשם עבר פלילי מכביד אך הרשעתו האחרונה הייתה משנת 2015.

17. נטען כי מהמסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו עולה שהנאשם סובל מבעיות רפואיות רבות, בין היתר בעיה נפשית והוא לא מקבל טיפול הולם.

18. ב"כ הנאשם ביקש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ולהסתפק ב 6 חודשי מאסר בפועל. עוד ביקש הסנגור להימנע מהשתת פיצוי למתלון בעקבות מצבו הכלכלי שכן הנאשם מתקיים מקצבת נכות מהמל"ל.

עמדת הנאשם

19. הנאשם הביע צער וחרטה, טען כי אין הוא עושה דברים כאלה בדרך כלל וביקש שבית המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

20. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שמירה על ביטחון הציבור ושמירה על הקניין והביטחון האישי. הפגיעה בערכים אלה על ידי הנאשם במסגרת ביצוע העבירה הייתה ברמה בינונית, כיוון שלא הופעלה אלימות קשה בסופו של עניין כלפי המתלון.

21. האירוע אכן היה אירוע ספונטאני ללא תכנון מוקדם, אך אין להתעלם מחומרת העבירה כשהיא מופנית דווקא למתלון קשיש.

22. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת רפואית מיום 07.12.21 ובסיכום נקבע כי הנאשם הינו בר עונשין ובעת שביצע את מעשיו המיוחסים לו הוא לא היה שרוי במצב פסיכוטי או אפקטיבי מאג'ורי. צוין בגוף חוות הדעת כי הנאשם נמצא בהכרה צלולה ומתמצא בכל המובנים וכי בולטת התנהגות מניפולטיבית ומגמתית למטרה מכוונת ומתוכננת לצורך השגת רווח משני בשל סיטואציה משפטית.

23. מכל האמור, הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נע בין 2 שנות מאסר בפועל - 4 שנות מאסר בפועל.

24. לחומרה יש לציין את העבר הפלילי המכביד של הנאשם והעובדה שאין באופק כל הליך שיקומי עבורו. לקולא יש לציין את גילו המבוגר, ההודאה המוקדמת שמסר הנאשם ואת מצבו הבריאותי בשל בעיית ההתמכרות שלו לסמים.

25. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל ענישה כדלקמן:

- 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ביום 15.11.21.

- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים ממועד שחרורו שיופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.

- פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן שישולם עד ליום 31.12.2022.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, בהעדר הצדדים.